RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 4 juni 2019 met nummer RvVb-A-1819-1065 in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0501-A

Verzoekende partij de heer **Dirk CARRON**

vertegenwoordigd door advocaat Bart DE BECKER

met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Loofstraat 39

Verwerende partij de **deputatie** van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 16 april 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 februari 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ingelmunster van 23 oktober 2017 ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het slopen en heroprichten van een loods voor landbouwvoertuigen en opslag van bieten, hooi en stro op het perceel gelegen te 8770 Ingelmunster, Bollewerpstraat 110, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 0735E 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 30 april 2019.

Advocaat Bart De Becker voert het woord voor de verzoekende partij. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

1

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 6 juli 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ingelmunster een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het "Slopen en heroprichten van een loods voor landbouwvoertuigen & opslag van bieten, hooi & strooi" op het perceel gelegen te 8770 Ingelmunster, Bollewerpstraat 110.

De aanvraag wordt ingediend in functie van een landbouwbedrijf dat in hoofdzaak een varkenshouderij is. Op het aanpalend bedrijf, de zogenaamde site Almanaar, wordt een pluimveeslachterij uitgebaat.

In de bestreden beslissing wordt de aanvraag als volgt omschreven:

"Het ontwerp voorziet het slopen en heroprichten van een loods voor landbouwvoertuigen en opslag van bieten, hooi en strooi. De nieuwe loods heeft een breedte van 38,5 m en een diepte van 10 m. De kroonlijsthoogte bedraagt 4,8 m en de nokhoogte 5,8 m. De nieuwe loods wordt ingeplant op 1,5 m van de achterzijde van de eengezinswoning en op 4,64 m van de achterliggende opslagloods. De nieuwe loods wordt dwars op de bestaande opslagloods ingeplant, op quasi dezelfde plaats als de af te breken loods. De gevels worden opgericht in architectonisch beton. Het dak is voorzien in licht grijze geprofileerde metaalplaten."

In de begeleidende nota bij de aanvraag wordt nog gesteld:

"Het betreft de afbraak van een bestaande loods en het heroprichten van een nieuwe voor de opslag van bieten, hooi, strooi, etc. & landbouwvoertuigen waaronder een kooiaap, heftruck, tractoren, aalkar, sproeimachine, etc., ten dienste van de activiteiten van landbouwer Dirk Carron."

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Roeselare-Tielt', vastgesteld met koninklijk besluit van 17 december 1979, in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 juli 2017 tot 18 augustus 2017, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij adviseert op 14 augustus 2017 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 23 oktober 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 22 november 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 januari 2018 om een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 6 februari 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 22 februari 2018 ontvankelijk maar ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De beslissing luidt onder meer als volgt:

TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

5B

De aanvraag dient getoetst te worden aan de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. De aanvraag is gelegen binnen agrarisch gebied. Door het Departement Landbouw en Visserij werd een gunstig advies uitgebracht.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werd er 1 bezwaarschrift ingediend. In dit bezwaar wordt de vrees geuit dat de nieuwe loods zal kunnen aangewend worden voor de uitbreiding van de exploitatie van de bvba Almanaar (pluimveeslachterij). Tot op vandaag zijn beide activiteiten duidelijk met elkaar verweven. Zoals ook wordt aangehaald in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen dient het bedrijf Almanaar te exploiteren binnen de contouren van het sectoraal BPA inzake zonevreemde economische activiteiten.

Momenteel roept voorliggende aanvraag nog heel wat vragen op. De nood voor een bijkomende loods wordt onvoldoende aangetoond. De nieuwe loods komt in de plaats van een zeer bouwvallige en in onbruik geraakte loods. De bestaande, te behouden opslagloods en de bergruimte worden op vandaag deels gebruikt voor de activiteiten van Almanaar. Na de realisatie van de uitbreiding op de site van Almanaar (omgevingsvergunning verleend door de deputatie op 04/01/2018) zal er dus ruimte vrijkomen in de bestaande, te behouden loods en berging op de plaats van de aanvraag. Het is dan ook onvoldoende duidelijk waarom er nood is aan nog een bijkomende loods. Volgens de aanvraag is de nieuwe loods bedoeld voor de opslag van bieten, hooi, strooi en landbouwvoertuigen. Dit werd ook bevestigd door de echtgenote van dhr. Carron n.a.v. een plaatsbezoek (17/01/2018).

Op het landbouwbedrijf worden in hoofdzaak varkens gekweekt in 2 stallen. Het betreft geen landbouwbedrijf waarbij percelen worden bewerkt met landbouwmachines. Uit het plaatsbezoek is gebleken dat er momenteel op het bedrijf slechts een 2-tal tractoren, een bobcat en een kooiaap aanwezig zijn. De nood aan opslag voor hooi en stro lijkt ook eerder beperkt. In de weide rond de stallen zitten een 3-tal ezels. Het is dan ook noodzakelijk dat aanvrager verder verduidelijkt waarom de nieuwe loods noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering van het landbouwbedrijf.

Tijdens de hoorzitting merkt de raadsman van de aanvrager op dat er momenteel maar een heel beperkte ruimte voor hooi- en stro-opslag aanwezig is. Door de nieuwbouw zou een grotere voorraad kunnen opgeslagen worden. Er kan echter geen duidelijkheid geboden worden waarvoor deze voorraden zouden nodig zijn, aangezien de raadsman expliciet stelt dat de mestvarkens gehuisvest worden op rooster. De nood aan ruwvoeders werd dus helemaal niet aangetoond.

Ook het gebruik van akkerland kon niet verder verduidelijkt worden.

Op vandaag blijven de onduidelijkheden bestaan: de noodzaak noch de functionaliteit van de loods kan worden aangetoond.

De raadsman van de aanvrager kan in deze niet gevolgd worden waar hij stelt dat 'de vraag naar noodzakelijkheid' geen aanvaardbare weigeringsgrond is. Bij dergelijk standpunt wordt namelijk over het hoofd gezien dat de inrichting gesitueerd is in agrarisch gebied. Dit voorschrift bepaalt expliciet dat dergelijke gebieden enkel de 'voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen' mogen bevatten. Het is nu net dit aspect dat op vandaag niet kan aangetoond worden: dat de gevraagde loods noodzakelijk is voor het bedrijf, zijnde een mestvarkensbedrijf.

3

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar had opgemerkt dat er vragen zijn m.b.t. de ontsluiting van de varkenshouderij. Het inplantingsplan van voorliggende aanvraag bevat geen informatie m.b.t. de ontsluiting. Er is ook geen weergave van de verharding, hoewel dit expliciet vereist is volgens het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

Uit de luchtfoto en uit het plaatsbezoek is gebleken dat de oprit ten zuiden van de stallen de enige toegang is tot de varkenshouderij. Deze oprit wordt tot op vandaag gemeenschappelijk gebruikt, enerzijds voor de slachterij en anderzijds voor de varkenshouderij (aanleveren van biggen, voeder en afhalen van de varkens en mest). Op de plannen van het dossier van Almanaar, dat recent vergund werd door de deputatie (omgevingsvergunning verleend door de deputatie op 04/01/2018), wordt niets vermeld over de ontsluiting van de varkenshouderij, hoewel de ontsluiting van de varkensstallen van de varkenshouderij (deels) gebeurt op de site van Almanaar (gelegen binnen het sectoraal BPA). Volgens het inplantingsplan (nieuwe toestand) voor de site van Almanaar wordt er ruimte voorzien om te stationeren net ten zuiden van de varkensstallen. Men kan zich dan ook de vraag stellen of de varkensstallen wel voldoende toegankelijk blijven. Naar aanleiding van het plaatsbezoek werd aangehaald dat er hier enkel gestationeerd zal worden 's nachts.

..

Wat de ontsluiting betreft wijst de raadsman van de aanvrager erop dat de vrachtwagens van Almanaar enkel 's nachts zullen stationeren. Dit zal niet conflicteren met het varkensbedrijf, aangezien er slechts tweemaal per jaar aanvoer en afvoer is en daarnaast om de 2 weken aanvoer van voeders. De transporten zijn aldus beperkt. Het BPA bepaalt trouwens uitdrukkelijk dat de toegangsweg gemeenschappelijk is.

. . .

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het college van burgemeester en schepenen is van mening dat de voorgestelde inplanting van de nieuwe loods ruimtelijk niet te aanvaarden is.

De noklijn van de loods voor opslag, berging en varkensstal zijn noord-zuid georiënteerd terwijl de kleinere varkensstal en deze nieuwe loods oost-west georiënteerd zijn. Om een samenhang op het bedrijf te creëren dient, volgens de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, de oriëntatie van de grootste gebouwen op het perceel te worden gevolgd, namelijk noord – zuid.

De voorgestelde inplanting van de nieuwe loods is bijgevolg ruimtelijk niet te aanvaarden volgens de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Dit wordt niet bijgetreden. De ruimtelijke impact van de nieuwe loods is aanvaardbaar. De loods komt tussen de woning en de achterliggende opslagloods (op quasi dezelfde plaats als de af te breken loods). De visuele impact van de loods op de omgeving zal vrij beperkt zijn.

Wat de ontsluiting van de loods betreft, kan het College van Burgemeester en Schepenen echter wel bijgetreden worden. Het is aangewezen dat de interferentie tussen het varkensbedrijf en het naastliggend bedrijf Almanaar tot een minimum beperkt wordt. Een scheiding tussen beide bedrijven ter hoogte van de loods is bijgevolg wel aangewezen.

..."

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij zet uiteen:

"

doordat verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat de noodzakelijkheid van de aangevraagde loods niet is aangetoond, terwijl het niet toekomt aan verwerende partij om te beslissen in de plaats van de vergunningsaanvrager of de oprichting van een bedrijfsgebouw al dan niet noodzakelijk is voor de beoogde landbouwuitbating, en bovendien de argumentatie van verzoekende partij als aanvrager van de vergunning ook niet kennelijk onredelijk is en niet op onjuiste feiten gebaseerd is.

...

Voor de toepassing van art. 11.4.1 van het inrichtingsbesluit moet de overheid die op een bouwaanvraag op grond van deze bepaling beschikt, enkel nagaan of het uit stedenbouwkundig oogpunt om een werkelijk landbouwbedrijf gaat, m.a.w. of in redelijkheid kan worden aangenomen dat de betrokken bouwwerken wel degelijk een landbouwbestemming hebben.

Het komt niet toe aan de vergunningverlenende overheid om te beslissen in de plaats van aanvrager of de oprichting van een bedrijfsgebouw al dan niet noodzakelijk is voor de beoogde landbouwuitbating; alleen als de argumentatie van de aanvrager van de vergunning kennelijk onredelijk is of op onjuiste feiten gebaseerd is, kan die in vraag worden gesteld.

. . .

Verzoekende partij exploiteert op de locatie waarvoor vergunning is gevraagd een milieuvergunde varkenshouderij. De aanvraag is gelegen in **agrarisch gebied** volgens het gewestplan Roeselare-Tielt.

Het agrarisch karakter van het bedrijf van verzoekende partij staat niet ter discussie en wordt niet betwist door verwerende partij. Dat de aangevraagde loods een landbouwbestemming heeft wordt evenmin betwist door verwerende partij. Verwerende partij weigert echter de vergunning voor de aangevraagde loods omdat "De noodzakelijkheid" van de loods voor het bedrijf niet zou zijn aangetoond (zie stuk 1, p. 4-5 en 6).

. . .

Verzoekende partij betwist niet dat moet nagegaan worden of een gebouw waarvoor vergunning wordt gevraagd in agrarisch gebied kan beschouwd worden als 'gebouw

noodzakelijk voor het bedrijf'. Zoals hoger al vermeld, is het daarbij niet aan de vergunningverlenende overheid om te beslissen in de plaats van aanvrager of de oprichting van een bedrijfsgebouw al dan niet noodzakelijk is voor de beoogde landbouwuitbating. Dat is echter wel wat verwerende partij heeft gedaan. Alleen al om die reden moet de bestreden beslissing worden vernietigd.

. . .

De argumentatie van de aanvrager van de vergunning dat het gaat om een 'gebouw noodzakelijk voor het bedrijf' kan alleen in vraag gesteld worden door de vergunningverlenende overheid als die argumentatie **kennelijk onredelijk** is of **op onjuiste feiten gebaseerd** is. Verwerende partij toont echter helemaal niet aan dat er sprake is van een kennelijk onredelijke of op onjuiste feiten gebaseerde argumentatie. Verwerende partij stelt alleen dat er "onduidelijkheden" bestaan.

Nochtans heeft verzoekende partij aan verwerende partij een uitgebreide argumentatie bezorgd over de 'noodzakelijkheid' van de aangevraagde loods. Nadat de PSA de 'noodzakelijkheid' van de aangevraagde loods in vraag had gesteld, heeft verzoekende partij in een nota neergelegd op de hoorzitting (stuk 7) op voldoende wijze aannemelijk gemaakt dat hij de loods noodzakelijk acht voor de verdere exploitatie van zijn landbouwactiviteiten:

"De bestaande opslagloods en de bergruimte worden niet gebruikt voor de activiteiten van Almanaar. Er zal dus in die gebouwen geen ruimte vrijkomen na de realisatie van de uitbreiding met de nieuwbouw op de site van Almanaar op basis van de recent verleende omgevingsvergunning.

De nood aan opslag voor bieten, hooi en stro wordt ten onrechte in vraag gesteld door de PSA. Momenteel wordt de verouderde loods niet meer gebruikt voor opslag. De enige alternatieven zijn **opslag buiten** (wat geen optie is) en een **zeer beperkte opslag** in een bescheiden bergruimte in de kleinste van de twee varkensstallen (zie bijlage 2). Door de **beperkte opslagcapaciteit** kunnen telkens maar beperkte hoeveelheden, hooi, stro of bieten geleverd worden. Het zou veel efficiënter zijn om grotere leveringen in een keer te kunnen doen, ook vanuit het oogpunt van de mobiliteit.

Er zijn ook **meer landbouwmachines in het bedrijf** dan er worden vermeld in het verslag van de PSA. Naast de vermelde twee tractoren, bobcat en kooiaap beschikt het bedrijf ook nog over een mestkar en een aanhangwagen. Deze worden nu noodgedwongen allebei buiten geplaatst (zie bijlage 3).

Besluit:

De varkenshouderij Carron heeft dus wel degelijk nood aan een nieuwe loods ter vervanging van de bestaande verouderde en verwaarloosde loods, voor de opslag van bieten, hooi en stro en landbouwmachines. Opslag en stallen moet nu noodgedwongen buiten gebeuren. De aanvraag is gunstig geadviseerd door het departement Landbouw en Visserij. Er zal in de bestaande gebouwen geen ruimte vrijkomen na de realisatie van de nieuwbouw van Almanaar, omdat Almanaar geen gebruik maakt van de bestaande gebouwen. Het ongunstig advies van de PSA is ongegrond."

Deze met stukken onderbouwde argumentatie is **niet onredelijk** en **bevat geen onjuiste feiten**. Verwerende partij toont dat ook niet aan in de bestreden beslissing, maar beperkt zich tot de stelling dat er "onduidelijkheden" bestaan. Ook om deze reden moet de bestreden beslissing worden vernietigd.

. . .

Dat het gaat om een 'gebouw noodzakelijk voor het bedrijf' blijkt ook uit het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ingelmunster (stuk 4) en uit het gunstig advies van het departement Landbouw en Visserij (zie stuk 1, p. 1 en stuk 4, p. 4).

Zowel het departement Landbouw en Visserij als het college van burgemeester en schepenen aanvaarden (minstens impliciet) dat de aangevraagde loods een 'gebouw noodzakelijk voor het bedrijf' is. Zowel het departement Landbouw en Visserij als het college van burgemeester en schepenen hebben geoordeeld dat de aanvraag verenigbaar is met de gewestplanbestemming agrarisch gebied. Het gunstig advies van het departement Landbouw en Visserij wordt door verwerende partij niet weerlegd.

. . .

Het gaat ook niet om een uitbreiding van het bestaande bedrijf, maar louter om de vervanging van een oude loods door een nieuwe loods. Nergens in de bestreden beslissing wordt in vraag gesteld dat de bestaande, te slopen loods geen "gebouw noodzakelijk voor het bedrijf" is.

. . .

De bestreden beslissing is ook **niet afdoende gemotiveerd**. Verwerende partij heeft niet aangetoond dat de argumentatie van verzoekende partij dat het gaat om een 'gebouw noodzakelijk voor het bedrijf' kennelijk onredelijk is of op onjuiste feiten gebaseerd is. Verwerende partij stelt alleen dat er "onduidelijkheden" bestaan. Dat is niet alleen feitelijk onjuist, maar volstaat ook niet als motivering. De bestreden beslissing ontbeert een pertinente motivering. Het **motiveringsbeginsel is geschonden**.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat het niet aan de vergunningverlenende overheid toekomt om in de plaats van de aanvrager te beslissen of de oprichting van een bedrijfsgebouw al dan niet noodzakelijk is voor de beoogde landbouwuitbating. Ze verwijst naar een nota neergelegd op de hoorzitting en stelt dat ze op voldoende wijze aannemelijk heeft gemaakt dat ze de loods noodzakelijk acht voor de verdere exploitatie van de landbouwactiviteiten. Volgens de verzoekende partij kan die argumentatie enkel in vraag worden gesteld indien ze kennelijk onredelijk is of op onjuiste feiten gebaseerd is, hetgeen de verwerende partij niet zou hebben aangetoond in de bestreden beslissing.

2. Het aangevraagde betreft het oprichten van een nieuwe loods na het slopen van een bestaande loods

Het wordt niet betwist dat het gevraagde gelegen is in agrarisch gebied.

Artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit) bepaalt onder meer:

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens paraagrarische bedrijven."

De vergunningverlenende overheid, die over een aanvraag op grond van deze bepaling beschikt, dient onder meer na te gaan of in redelijkheid kan worden aangenomen of het aangevraagde in functie staat van een landbouwbestemming. Er kan slechts een vergunning worden verleend voor een bedrijfsgebouw dat noodzakelijk/vereist is voor de landbouwexploitatie.

7

Het is in eerste instantie de aanvrager die in het dossier van de aanvraag de bestemming en functie van het aangevraagde kwalificeert en oordeelt of een constructie voor zijn landbouwbedrijf een noodzakelijk karakter vertoont.

De vergunningverlenende overheid dient aan de hand van de gegevens van het dossier te onderzoeken of het aangevraagde, zowel in feite als in rechte, planologisch toelaatbaar is en kan derhalve onderzoeken wat de werkelijke bestemming en functie zijn van het aangevraagde en of de aanvrager de noodzaak van het gebouw redelijk verantwoordt en baseert op juiste feiten.

De Raad kan zijn beoordeling ter zake niet in de plaats stellen van die van de overheid. Hij kan enkel nagaan of de vergunningverlenende overheid wettig tot haar beslissing is gekomen, met andere woorden of zij op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat, in casu, de noodzaak van de betrokken loods niet blijkt in functie van het bedrijf van de aanvrager.

3. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag is ingediend in functie van het landbouwbedrijf van de aanvrager op het betrokken terrein, met name een varkenshouderij. De terreinen van het bedrijf van de aanvraag zijn gelegen naast de terreinen van de bvba Almanaar, een pluimveeslachterij. Deze laatste terreinen zijn gelegen in een sectoraal BPA inzake zonevreemde economische activiteiten, deelplan 1/1: Pluimveeslachterij Carron, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 9 december 2002.

Tijdens het openbaar onderzoek werd volgend bezwaar ingediend:

"C.1. VERDOKEN AANVRAAG VOOR DE BVBA ALMANAAR?

bezwaarindieners staan erop Uw CBS te wijzen op de mogelijkheid dat de nieuw op te richten loods de facto zal kunnen worden aangewend voor de exploitatie van de bvba Almanaar, zoals deze onderneming het eerder al had gewenst. Bovendien wordt de 'koer' ten zuiden van de nieuw op te richten loods, heden ook steevast aangewend door de bvba Almanaar, nochtans gelegen buiten de contouren van het toepasselijk BPA."

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de bezwaarindiener vreest dat de nieuwe loods zal aangewend worden voor de uitbreiding van de exploitatie van de bvba Almanaar en dat tot op vandaag de activiteiten van deze laatste en deze van de aanvrager duidelijk met elkaar zijn verweven. Ze overweegt dat het bedrijf Almanaar dient te exploiteren binnen de contouren van het sectoraal BPA inzake zonevreemde economische activiteiten.

De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing dat de nood voor een bijkomende loods onvoldoende wordt aangetoond. Dit standpunt, eensluidend met het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, steunt op het volgende:

- (1) de nieuwe loods komt in de plaats van een zeer bouwvallige en in onbruik geraakte loods; de bestaande, te behouden opslagloods en de bergruimte worden op vandaag deels gebruikt voor de activiteiten van Almanaar; na de realisatie van de uitbreiding op de site van Almanaar (omgevingsvergunning verleend door de deputatie op 04/01/2018) zal er dus ruimte vrijkomen in de bestaande, te behouden loods en berging op de plaats van de aanvraag;
- (2) volgens de aanvraag is de nieuwe loods bedoeld voor de opslag van bieten, hooi, strooi en landbouwvoertuigen, hetgeen werd bevestigd door de echtgenote van de aanvrager tijdens het plaatsbezoek van 17 januari 2018; op het landbouwbedrijf worden in hoofdzaak varkens

- gekweekt in 2 stallen; het betreft geen landbouwbedrijf waarbij percelen worden bewerkt met landbouwmachines; uit het plaatsbezoek is gebleken dat er momenteel op het bedrijf slechts een 2-tal tractoren, een bobcat en een kooiaap aanwezig zijn; de nood aan opslag voor hooi en stro lijkt ook eerder beperkt; in de weide rond de stallen zitten een 3-tal ezels;
- (3) op de hoorzitting wordt geen duidelijkheid geboden of er grotere voorraden voor hooi en stro zouden nodig zijn, aangezien de mestvarkens gehuisvest worden op rooster; ook het gebruik van akkerland kon niet verder verduidelijkt worden.

Uit het bovenstaande blijkt afdoende om welke redenen en onduidelijkheden de verwerende partij van oordeel is dat de functionaliteit van de aangevraagde loods niet is aangetoond.

De verzoekende partij overtuigt niet dat de verwerende partij de grenzen van haar appreciatiebevoegdheid heeft overschreden. De verzoekende partij citeert een replieknota die ze heeft neergelegd na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, maar op zich toont dit niet aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is of steunt op onjuiste feiten. Bovendien staat tegenover die replieknota de vragen van de verwerende partij op de hoorzitting waarvan het antwoord werd betrokken in de beoordeling, zoals uit de overwegingen in de bestreden beslissing duidelijk blijkt. De verzoekende partij laat ook na enige argumentatie te ontwikkelen met betrekking tot de feiten die worden vastgesteld in de bestreden beslissing en onder meer gebaseerd zijn op een plaatsbezoek van ongeveer een maand vóór de bestreden beslissing. Het enkele feit dat de verwerende partij de stelling van de verzoekende partij in de replieknota niet volgt, toont niet aan dat de bestreden beslissing onwettig is.

De verzoekende partij verwijst nog wel naar de beslissing in eerste administratieve aanleg en het advies van het departement Landbouw en Visserij, doch het loutere feit op zich dat deze instanties een ander standpunt hebben ingenomen, toont evenmin de onwettigheid van de bestreden beslissing aan. Zoals hiervoor reeds is aangegeven blijkt uit de bestreden beslissing op een duidelijke en afdoende wijze om welke redenen de verwerende partij andersluidend beslist.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van de stedenbouwkundige voorschriften van het sectoraal bijzonder plan van aanleg 'zonevreemde economische activiteiten', van de artikelen 4.2.19, §1 en 4.3.1 VCRO, en van het redelijkheids-, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij bekritiseert de overweging in de bestreden beslissing dat een scheiding noodzakelijk is tussen haar bedrijf en het naastliggend bedrijf Almanaar.

Beoordeling door de Raad

Bij de bespreking van het eerste middel is vastgesteld dat de verzoekende partij er niet in slaagt de onwettigheid aan te tonen van het weigeringsmotief in de bestreden beslissing dat niet is aangetoond dat de aanvraag betrekking heeft op een voor het bedrijf van de aanvrager noodzakelijk gebouw, hetgeen volstaat om de bestreden beslissing te dragen.

De kritiek van de verzoekende partij heeft betrekking op een overtollig motief, dat, zelfs indien het zou kunnen gegrond worden bevonden, niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

Chana GIELEN

Overeenkomstig artikel 33 DBRC-decreet dienen de kosten van het beroep ten laste gelegd te worden van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

De kosten dienen derhalve ten laste gelegd te worden van de verzoekende partij en er kan niet ingegaan worden op haar vraag tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.	
2.	De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.	
Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 4 juni 2016 door de vierde kamer.		
D	e toegevoegd griffier,	De voorzitter van de vierde kamer,

Nathalie DE CLERCQ